

inkluderet. De grønlandske angivelser er nøjagtige og korrekte, baseret på de nyeste kilder, i modsætning til behandlingen i 4. udgave, der på dette punkt var meget ufuldstændig og ofte ganske misvisende. Udbredelsesforholdene er i den nye udgave meget fyldigt fremstillet, omend ofte noget uoverskuelige. Det har dog ikke været muligt helt at undgå fejl i angivelserne af udbredelsen uden for Amerika, idet man ofte har nøjedes med at afskrive visse gængse håndbøger uden at gå til kilderne. Som eksempel kan nævnes, at Hvidvinget Måge (*Larus glaucoides*) angives som ynglende på Vestman Øerne og Jan Mayen, hvilket er fejlagtigt. Men dette er dog småting, som ikke nedsætter værdien af denne ganske uundværlige håndbog. F.S.

RUDOLF BERNDT & WILHELM MEISE: Naturgeschichte der Vögel. Erste Lieferung. (64 pp., 60 tekstfig., 1 fotogr. tavle, 1 farvetavle). – FRANCKH'SCHE VERLAGSHANDLUNG, Stuttgart 1958. Pris: 6,50 DM.

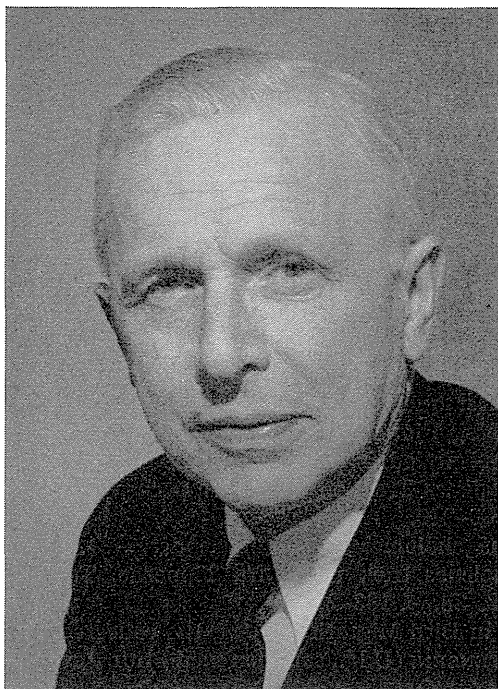
Dette er første hefte af en ny håndbog over fuglenes naturhistorie, der påtænkes udgivet med i alt 20 månedlige hefter, der vil fordele sig over to bind, en almindelig del og en speciel del. Værket, der skrives af en lang række sagkyndige og redigeres af R. BERNDT og W. MEISE, vil give en oversigt over ornithologiens nuværende stade, og at dømme efter det første hefte er det af høj standard. Heftet indeholder en indledning om ornithologiens historie (med rigelig fremhævelse af den tyske indsats) samt kapitlerne om fjerklædning, skelet og muskler. Teksten er meget kortfattet, men et stort antal stregtegninger støtter den på udmærket måde. Sammenligner man med den sidste tyske håndbog af E. STRESEMANN (anmeldt i D.O.F.T. **28**, 1934, p. 142), der var et videnskabeligt værk, skrevet med megen originalitet, fremtræder BERNDTS og MEISES bog som en langt mere populær fremstilling, bestemt for et videre publikum, uden at der dog derfor er slækket på nøjagtigheden. Som nævnt er illustrationsmaterialet ganske udmærket og instruktivt, papiret er af virkelig god kvalitet, men satsbilledet er gnidret og uskønt, ikke mindst på grund af den udstrakte brug af spatiering, der er noget specielt for tysk typografi. Som et offer på populariseringens alter er anvendelsen af systematiske (latinske) navne indskrænket til et minimum, hvilket kan være en ulempe for ikke-tyskere. En nærmere vurdering af værket vil finde sted, når første bind er afsluttet. F.S.

PERSONALIA

ÅGE VEDEL TÅNING

27. juli 1890 – 26. september 1958.

Meddelelsen om Å. VEDEL TÅNINGs død kom ikke overraskende; han bukkede under for en svær sygdom. Fra ungdommen interesserede TÅNING sig stærkt for fuglene; men hans virksomhed medførte, at fuglene i nogen grad måtte vige for fiskene, og i de sidste 25 år har

han vist sig meget lidt i D.O.F. Hans tid var stærkt optaget; men han fulgte alligevel D.O.F.s virksomhed med levende interesse, og hans navn vil altid stå fast i den danske ornithologi. Han blev medlem af D.O.F. 1908. Han har aldrig beklædt nogen bestyrelsespost; men i tidligere år har han været dirigent ved en og anden generalforsamling.

TÅNING var søn af seminarieforsøger PETER TÅNING. Han tog lærereksamen fra Ranum seminarium 1911 og studentereksamen 2 år senere. 1920 blev han magister i zoologi, og 1929 disputerede han på et arbejde om rødspætter i islandske farvande. Fra 1916 arbejdede han ved Carlsberg Laboratorium og ved Kommissionen for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser. 1933 blev han bestyrer af Marinbiologisk Laboratorium på Charlottenlund Slot, og fra 1951 var han direktør for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser. 1921–22 deltog han i Dana-ekspeditionen til Atlanterhavet og Panamabugten, 1929–30 i Carlsbergfondets oceanografiske Ekspedition omkring Jorden; desuden har han mange gange besøgt Færøerne, Grønland og Island med Dana og andre skibe. Han var æresmedlem eller korresponderende medlem af flere udenlandske zoologiske selskaber. Han var medlem af The International Committee for Bird Preservation og af Naturfredningsrådets reservatudvalg.

TÅNINGS litterære arbejder var først og fremmest ichthyologiske; men han har også givet vigtige bidrag til dansk ornithologi. Følgende arbejder skal nævnes:

1912. Fortegnelse over nogle af det nordvestlige Himmerlands Fugle. – Flora og Fauna, p. 82–86.
1916. Storcken i Danmark. – D.O.F.T. **11**, p. 49–84.
1921. Sorttternen i Danmark. – D.O.F.T. **15**, p. 49–66.
1928. Sølvmågen, ny for Island. – D.O.F.T. **22**, p. 91–96.
1931. Medarbejderskab ved E. LEHN SCHIØLER: Danmarks Fugle **3**, Rovfugle. – København.
1931. Ergebnisse einiger Vogelberingungungen in Dänemark. I. (Sammen med O. FABRICIUS). – Der Vogelzug **2**, p. 170–73.
1933. Rovfugletræk ved Falsterbo. – D.O.F.T. **27**, p. 69–73.
1933. The winter quarters of the Phalaropes. – Ibis, p. 132–133.
1936. Ringkøbing Fjords Fugle, i: Ringkøbing Fjords Naturhistorie i Brakvandsperioden 1915–31. – København.
1941. Ynglefuglenes Træk til og fra Tipperne. Vadefugle. – D.O.F.T. **35**, p. 180–219.
1943. Hættemågekolonier og Svømmeænder. – D.O.F.T. **37**, p. 11–19.
1944. Ynglefuglenes træk til og fra Tipperne. Terner og Maager. – D.O.F.T. **38**, p. 163–216.
1950. Studies in Bird Migration, being the collected papers of H. CHR. C. MORTENSEN. (Udg., sammen med POUL JESPERSEN). – København.
1949. Rovfugle, i: Vort lands dyreliv **1**, p. 215–250. – København.
1952. Nekrolog over POUL JESPERSEN. – D.O.F.T. **46**, p. 1–11.

LØPP.